

कुंशयितुम्, चुकुंशयिषितुम्, कुंशितुम्, चुकुंशिषितुम्, चोकुंशितुम्;
 कुंशना, चुकुंशयिषा, कुंशा, चुकुंशिषा, चोकुंशा;
 कुंशनम्, चुकुंशयिषणम्, कुंशनम्, चुकुंशिषणम्, चोकुंशनम्;
 कुंशयित्वा, चुकुंशयिषित्वा, कुंशित्वा, चुकुंशिषित्वा, चोकुंशित्वा;
 प्रकुंश्य, प्रचुकुंशयिष्य, प्रकुंश्य, प्रचुकुंशिष्य, प्रचोकुंश्य;
 कुंशम् २, } चुकुंशयिषम् २, } कुंशम् २, } चुकुंशिषम् २, }
 कुंशयित्वा २, } चुकुंशयिषित्वा २, } कुंशित्वा २, } चुकुंशिषित्वा २, }
 चोकुंशम् २;
 चोकुंशित्वा २. }

(233) “कुष निष्कर्षे” (IX-क्रयादि:-1518. सक. सेट्. पर.)

निष्कर्षः=बहिर्निस्सारणम् ।

कोषकः-षिका, कोषकः-षिका, ¹चुकुषिषकः-चुकोषिषकः-षिका,
²निश्चुकुषिषकः-निश्चुकोषिषकः-षिका, निश्चुकुक्षकः-क्षिका, चोकुषकः-षिका;
 कोषिता, } कोषयिता-त्री, चुकुषिषिता-चुकोषिषिता-त्री,
³निष्कोषिता, } त्री,
 निष्कोष्ठा-ष्ट्री, } निश्चुकुषिषिता-निश्चुकोषिषिता-निश्चुकुक्षिता-त्री,
 चोकुषिता-त्री;
⁴कुष्णन्-ती, कोषयन्-न्ती, चुकुषिषन्-चुकोषिषन्-न्ती;
 निश्चुकुषिषन्-निश्चुकोषिषन्-निश्चुकुक्षन्-न्ती ;

1. ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति सनः कित्त्विकल्पः । तेन गुणः कदाचित्, कदाचिन्न भवति । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. ‘निरः कुषः’ (7-2-46) इति ‘निर’ पूर्वकात् कुषेः परस्य बलादेरार्धधातुकस्य इडिकल्पः । इट्पक्षे कित्त्वं वैकल्पिकम् । तेन रूपद्वयम् । इडभाषपक्षे ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इत्यनेन कित्त्वात् गुणाभावे ‘निश्चुकुक्षकः’ इति रूपम् । एवं निपूर्वके सर्वत्र सन्नन्ते रूपत्रयस्योपपत्तिः ।
3. ‘निरः कुषः’ (7-2-46) इति ‘निर’ पूर्वकात् कुषेरार्धधातुकस्येडिकल्पः । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।
4. ‘क्रयादिभ्यः णा’ (3-1-81) इति आ विकरणप्रत्ययः । ‘आऽभ्यस्तयोरान्तः’ (6-4-112) इत्याकारलोपः । आप्रत्ययस्य सार्वधातुकत्वेन द्विद्वद्भावादङ्गस्य गुणो न । ‘रषाभ्यां—’ (8-4-1) इति णत्वम् ।